

egyben úgy személyi, mint hozadéki adója. Ez a kettősség a kulcs magasságában jut kifejezésre.

Meg kell jegyezni, hogy a hozadéki adók tárgyi jellegüket nagyban egészben már elvesztették és szinte teljesen a személyi adóknak természetéhez simulnak.

A cseh pénzügyi program szerint az adókulcsok a következőkben fokozatosan lebontandók lesznek, olyképp, hogy a kulcsok 1929-ben a maiaknak immár csak 50%-át tegyék ki.

Igen megszivlelendő terv, csak kívánnunk kellene, hogy a szomszédállamok is belátván az adóalanyok túlterheltségét, ugyanezen utra lépjenek.

A cseh adóreform célja általában az adószabályoknak unifikálása, kodifikálása és egyszerűsítése, másrészt a cseh magángazdaságokon nyugvó adóterheknek csökkentése. Nem munkáltatott ki egyelőre az illetékjognak, a közvetett adóknak és a vagyondezsmának a reformja.

Joggyakorlat.

A legtöbb adót fizetők névjegyzékének egybeállításánál az általános keresetiadó állami adónak tekintendő és számításba veendő. Az 1886. évi XXI. t. c. 25—28. §-ai szerint a virilizmus jogosultságának alapját a törvényhatóság területén fizetett összes egyenes állami adó és pedig a házadó, földadó, keresetadó, tőkeamat- és járadékadó képezi. Az általános keresetiadóról szóló 1922. évi XXIII. t. c. az általános keresetiadó jövedelmét a városoknak és községeknek engedte át. Ezen törvény indoklása szerint az általános keresetiadó lényegében nem más, mint a régi III. osztályú keresetiadó, illetve a beléje olvasztott bányaadó, a IV. osztályú keresetiadó és a tőkeamat- és járadékadó. Vita támadt abban a kérdésben, hogy miután az általános keresetiadó jövedelme a városokat és községeket illeti meg, ez az adó állami vagy községi adónak tekintendő és így a virilizmus szempontjából számításba veendő-e vagy sem.

A Közigazgatási Biróság a 3856/1924. K. számú ítéletében azt az elvi jelentőségű álláspontot foglalta el, hogy az általános keresetiadó a virilizmus közjogi intézményével kapcsolatban állami adónak tekintendő és ezért a legtöbb adót fizetők névjegyzékének egybeállításánál számításba veendő.

A pénzügyigazgatóság hatáskörébe tartozik azon felebbezések felől határozni, amelyekben a munkaadó által alkalmazottaitól levont és a városi pénztárba beszolgáltatott általános keresetiadó jogossága vagy helyessége megtámadtatik és pedig arra való tekintet nélkül, hogy a támadás milyen ténybeli vagy jogi alapon történik. (Közigazgatási Biróság 14684/1923. P.)

A panaszló azon tényállás alapján, hogy S. kir. város közönsége az 1907. szeptember 15-én kötött szerződéssel részére az ő alkalmazottja I. és IV. oszt. kereseti adója után kivethető városi pótagó alól mentes séget biztosított s a szerződésben az a megállapítás is foglaltatik, hogy a mentesség a vonatkozó adótörvényeknek megváltoztatása esetében ér-

telemszerűen alkalmazandó lesz, azt a kérelmet terjesztette a kir. pénzügyigazgatóság elé, hogy az általa alkalmazottaitól levont és S. város pénztárába beszolgáltatott, az 1922:XXIII. t.-c. értelmében S. várost illető általános keresetiadó a panaszló álláspontja szerint a megszüntetett I. és IV. oszt. keresetiadó utáni pótdadó helyébe lépett és így az említett szerződésnél fogva nem követelhető, általános keresetiadó visszatérítését rendelje el és mondja ki jövőre is az azon adó alól való mentességet.

A kir. pénzügyigazgatóság a kérelem érdemében nem határozott, hanem azt mondta ki, hogy a szerződésen alapuló mentesítés a városi tanács, annak elutasító határozata esetén pedig a rendes bíróság hatáskörébe tartozik.

Ez a végzés törvényt sért, mert az 1922:XXIII. t.-c. 31. §-a 6. pontja értelmében a királyi pénzügyigazgatóság hatáskörébe tartozik azon felebbezések felett határozni, amelyekben a munkaadó által alkalmazottaitól az idézett törvény 30. §-a szerint levont és a városi pénztárba beszolgáltatott általános.-keresetiadó jogossága vagy helyessége megtámadatik és pedig arra való tekintet nélkül, hogy a támadás milyen ténybeli vagy jogi alapon történik.

Minthogy a kir. pénzügyigazgatóság törvényes kötelessége ellenére a kérelem érdemében nem határozott, annak érdemi elbírálását kellett elrendelni.

A jövedelemadófelszámolási bizottság az elsőfoku határozatnak felebbezéssel meg nem támadott részeit hivatalból csak a kincstár javára változtathatja meg. (Közigazgatási Bíróság 13108/1923. P. szám.)

Az adózó fél a kir. pénzügyigazgatóság határozatának csak azt a részét támadta meg felebbezéssel, amellyel az adóvalomás be nem adásának folyamánaként terhére adópótlékot állapított meg. Jogorvoslatában előterjesztett kérelme is egyedül arra irányult, hogy a terhére megállapított adópótlékok fizetése alól felmentessék.

Az adófelszámolási bizottság a megtartott tárgyalás alapján a vagyonadót kétszeres összeg helyett egyszeres összegben állapította meg, a vagyon- és jövedelemadó után az adópótlék összegét 50 s illetőleg 100%-ról 10—10%-ra mérsékelte; de egyuttal a jövedelemadó összegét is 2650 koronáról 900 koronára mérsékelte azon az alapon, hogy panaszos orvosi foglalkozásából eredő jövedelmét 36.000 korona helyett 20.000 koronában vette számításba.

A kincstári előadó az adófelszámolási bizottság határozatának csak az utóbbi részét támadta meg panasszal s annak kapcsán azt a kérelmet terjesztette elő, hogy a jövedelemadó összege 2650 koronára állíttassék vissza s az utána járó adópótlék összege az adó 10%-ban, vagyis 265 koronában állapíttassék meg.

A m. kir. közigazgatási bíróság a panaszt vizsgálat alá véve, azt alaposnak találta.

Az 1922: I. t.-c. 8. §-a értelmében alkalmazandó 52.000/1921. P. M. számu utasítás 51. §-ának második bekezdése úgy rendelkezik, hogy „a nem felebbezett elsőfoku határozatokban megállapított adó az adófelső-